

Libe

amare destiterit: sicut iam ostendimus: ac pl^u
qñ ad seipam cognitione puerit: sit trinitas.
in qñ iam et verbu possit intelligi. Formas qñ
pe ex ipa cognitio volūtate vtrūq; iungente.
Vbi ergo magi agnoscendo ē imago qñ qñm^o
An semp memoria pteritarum rerū sit: an
etiam presentium.

Capitulum XI.

Ed dicit aliquis. Nō ē ista memoria
qñ mens sui meminisse phibet: qñ sibi sp
est pñs. Memoria em pteritorū ē nō
psentium. Nam quidā cū de vrtutibus agerēt
in quibus est etiā tullius: in tria ista prudētiā
diuiserūt: memoriā intelligentiā puidētiā.
Memoriā scz pteritis: intelligentiā pñtibus.
puidētiā rebus tribuētes futuris. quā si ha
bent certam nisi pscij futuroz qñ nō est mu
nus hoim nisi detur desup: vt pphetis. **U**nd
Scriptura: sapiētie de hoibus aiens. Cogitati
ones inqt mortaliū timide et incerte puidē
tie nostre. Memoria xō de pteritis: et intelli
gentia de psentibus certa est: sed psentib^o vti
q; corpālibus rebus. Nam corpales corpāliuz
psentes sunt aspectibus oculoꝝ. Sed qñ dicit
memoriā nō esse psentiū: attēdat quemadmo
dū dictū sit in ipis secularibus lris: vbi maior
fuit cure xboꝝ integritas qñ veritas rex: nec
talia passus vlyxes obliose sui est ithacus.
discrimine tanto. Virgilius em cū sui nō obli
rū diceret vlyxem: qñ aliud itelligi voluit nisi
qñ meminere sui. Cū qñ sibi pñs esset: nullo mō
sui meminisset nisi ad res psentes memoria p
tineret. Quapropter sicut in rebus pteritis ea
memoria dicit qua fit vt valeāt recolī et recor
dari: sic in re pñti qñ sibi est mens: memoria si
ne absurditate dicenda est qñ sibi pñto ē vt sua
cogitatione possit intelligi et vtrūq; sui amo
re coniungi.

Qua facultate mens rationalis obtineat
vt in ea dei imago resplendeat. **C**api. XII.

Ec igit trinitas mētis non ppterea
dei ē imago: qz sui meminit mēs et in
telligit ac diligit se: sed qz pōt etiam
meminisse et intelligere et amare a quo facta ē
Quōd cū facit: sapiēs ipa fit: si aut nō facit etiam
cū sui meminit: seseq; intelligit ac diligit stul
ta est. Meminerit itaq; dei sui ad cui^o imagi
nem facta est: eūq; intelligat atq; diligit: qñ
vt breuius dicā colat deū nō factū: cui^o ab eo
capax est facta: et cui^o pnceps esse pōt. Prop
qñ scriptū est. Ecce dei cult^o est sapia: et si sua
luce: sū summe illius lucis pncipatiōe sapiens
erit: atq; vbi eterna ibi beata regnabit: sic n
dicit ista hois sapia: vt etiā dei sit. Tūc em ve
ra est: nam si humana est: vana est. **C**lex non

ita dei qua sapiens est deus. **N**ecq; em pncipa
tione sui sapiēs est: sicut mens pncipatiōe dei
Sed quēadmodū dicit iusticia dei: nō solū qñ
ipe iustus est: sed quā dat hoī cū iustificat im
pium. Quā p̄mendans ap̄ls ait de quibusdā.
Ignorantes em dei iusticiā et suā iusticiā volē
tes p̄stituere: iusticie dei nō sunt subiecti. **S**ic
em dicit pōt etiā de quibusdā: Ignorātes di sapi
entiā: et suā volētes p̄stituē sapia dei nō sū subie
cti. **E**st igit nā nō facta qñ fecit oēs ceteras ma
gnas pualq; naturas eis quas fecit sine dubi
tatione pstantior: ac p hoc hac etiā de qua lo
quimur rōnali et intellectuali: qñ hois mē ē
ad eius qui eam fecit imaginez facta. **I**lla au
tem ceteris natura pstantior deus est. **E**t qui
dem nō longe positus ab vnoquoq; nrm: sic
ap̄ls dicit adiūgens. **I**n illo em viuim^o et mo
uemur et sumus. **Q**uōd si fm corpus diceret: eti
am de isto corpore: eo mūdo posset intelligi: nā
et in illo fm corp^o viuimus: mouemur et sum^o.
Un fm mentē qñ facta est ad eius imaginem
debet hoc accipi excellentiore quodā codēq;
nō visibili s̄ intelligibili mō. Nam qñ nō est in
ipo de quo diuine scriptū est: qñ ex ipo et p̄p
sum et in ipo sunt omnia. **P**roinde si in ipo sūt
oīa: in quo tandē p̄t viuē qñ viuunt et moueri
que mouent: nisi in quo sunt. **N**ō tñ oēs cū il
lo sunt eo mō quo ei dictū est. **E**go semp recū
Nec ipe cum omnibus eo mō quo dicim^o. **D**o
minus vobiscū. **M**agna itaq; hois miseria ē
cum illo non esse: sine quo non pōt esse. **I**n qñ
em est pculdubio sine illo non est. **E**t tñ si ei^o
nō meminit: eumq; nō intelligit nec diligit cū
illo non est. **Q**uā aut quisq; penitus obliuiscit:
nec commoueri eius vt iq; potest.

De reminiscētia in decem cuius semper ē
capax mentis naturā. **C**api. XIII

Et visibilibus rebus ad hanc rem su
mam exemplū. **D**icit tibi quispiā
quē nō recognoscis? **M**ostri me: et vt

cōmoneat: dicit vbi: qñ: quō tibi innotuerit.
oibusq; adhibitis signis quibus in memoriaz
reuoceris si nō recognoscis: ita iam oblitus
es: vt omnis illa noticia penitus deleta sit anī
mo: nihilq; aliud restat: nisi vt credas ei qui tibi
hoc dicit: qñ aliqui eū noueras: aut ne hoc qñ
dem si fidedignus tibi esse qui loquit nō vide
tur. **S**i aut remiseris pfecto redis in memo
riam tuam: et in ea inuenis qñ nō fuerat peni
tus obliuione deletū. **R**edeamus ad illud p
pter qñ adhibuimus humane puerfatiōis exē
plum. **I**nter cetera psalmus nonus. **C**onuer
tantur inquit peccatores in infernū: oēs gen
tes qñ obliuiscunt deū. **P**orro aut vice sim^o et

Cap. 9.

Rom. 10

Act. 17.

Roma. 11

Ps. 72.

Ps. 9.

Ps. 21.

primus. Memorabuntur inquit et conuertentur ad dñm vniuersi fines terre. Non igit sic erāt obliuiscite gentes deū: vt eius nec cōmemorate recordarent. Obluiscendo autē deum tanq̄ obliuiscendo vitā suā: cōuerse fuerant in mortē: hoc est in infernū. Cōmemorate vero cōuertunt ad dñm tanq̄ reminiscētes reminiscendo vitā cui⁹ eas habebat obliuio: id est cui⁹ obliuiscere fuerāt.

Ps. 93. Gestimortertio. Intelligite nūc qui insipientes estis in p̄lo: et stulti aliqui sapite. Qui plantauit aurem nō audiet: et cetera. **Ps. 115.** Eū dicitur: q̄ deū nō intelligēdo de illo vana dixerunt.

Et etiā praua mens nec memoria sui caret nec cognitione nec amore.

Ca. XIII

E dilectiōe autē dei plura repiuntur

in diuinis eloquijs testimonia. **Ibidē.**

et illa duo cōsequēter intelliguntur: quia nemo diligit cui⁹ non meminit: et qd̄

Deut. 6. penitus nescit. Unde illud est norissimū p̄cipuūq̄ p̄ceptū. Diliges dñm deū tuū. Sic itaq̄ p̄dita est mens humana vt nūq̄ sui nō meminerit: nūq̄ se nō intelligat: nunq̄ se nō diligit. Sed qm̄ qd̄ odit aliquē nocere illi studet: nō ī merito et mens hoīs qm̄ sibi nocet odisse se dicit. Nesciens. n. sibi vult male: dū nō putat sibi obesse qd̄ vult. S; tñ male sibi vult: qm̄ id vult qd̄ obsit sibi. Unde illud scriptum est.

Ps. 10. Qui diligit iniquitatē: odit aīam suā. Qui ergo se diligit nouit: deum diligit. Qui x̄o nō diligit deū: etiā si se diligit: qd̄ ei naturaliter inditū est: tñ nō incōuenienter odisse se dicitur cū id agit qd̄ sibi aduersat et seipm̄ tanq̄ suus inimicus insequit: qd̄ p̄fecto ē error: horredus vt cū sibi hoīes p̄desse velint: multi nō faciāt nisi qd̄ eis p̄niciosissimū ē. Similē morbū multoz animalū cū poeta describeret. **Dij.** inq̄t meliora pijs errorēq̄ hostibus illū: Discissos nudis laniabāt dentibus arcus. Cū morbus ille corpis fuerit: cur dixit errorē: nisi qz omne animal cū sibi natura p̄ciliatū sit vt se custodiat q̄ntū potest: talis ille erat morbus vt ea q̄z salutē apetebant sua mēbra laniarent. Cū at deū diligit mens: et sicut dictū est p̄sequenter meminit eūq̄ intelligit recte illi d. p̄mo suo p̄cipit vt eū sicut se diligit. Jam eū se nō diligit p̄ se s; recte cū deū diligit: cuius p̄cipitatione imago illa nō solum est: verū etiā ex vestustate renouat et ex deformitate reformat: ex infelicitate beatificat. Quis se ita diligit vt si alterutrū p̄ponat malit oīa q̄ infra se diligit p̄dere q̄ p̄ire tñ supiorē deserendo ad quē solū possit custodire fortitudinē suā eoq̄ frui

Ps. 58. lumine suo cui canit in psalmo. Fortitudinē

meā ad te custodiā. Et in alio. Accedite ad eū **Ibidē. 33** et illuminamini. sic infirma et tenebrosa facta est. vt a se quoq̄ ipsa in ea que nō sunt qd̄ ipsa et q̄bus supior est ipsa infelicius laberet p̄ amores quos nō valet vincere: et errores a quib⁹ nō videt qua redire. Unde iam deo miserante penit⁹ clamat in psalmis. Deseruit me fortitudo mea et lumē oculoz meoz nō est mecū

Ibidē. 37

Non sane in his tantis infirmitatis et erroris malis amittere potuit naturalē memoriā: intellectū et amorē sui: p̄pter qd̄ merito dici potuit: quod supra cōmemorauit. Quis in imagine dei ambulat homo: tñ vane p̄turbat. **Ibidē. 38** Thesaurizat et nescit cui p̄gregabit ea. Cur enim thesaurizat nisi quia fortitudo eius deseruit eum: per quē habens rei nullius idigeret. Et cur nescit cui cōgregabit ea: nisi quia lumen oculoz eius nō est cū eo: et ideo nō videt quod

Luc. 12

veritas ait. Stulte hac nocte aīam tuā repetent abs te: hec que p̄parasti cuius erūt. **Cle** rūtamen qz etiā talis in imagine ambulat hō et habet memoriā et intellectū et amorē sui. **Ho** minis mens: si ei manifestaret qz vtrūq̄ habere nō posset et vnū e duobus permittere eligere: aliter p̄diturus: aut thesauros quos cōgregauit: aut mentē: quis vsq̄ adeo nō habz mentē: vt thesauros mallet habere q̄ mentē. **Thesauri** enim mentē possunt plerūq̄ subuertere: et mens que nō thesauris subuertit: sine vllis thesauris facilius et expeditius potest viuere. **Quis** vero vllos thesauros: nisi p̄ mentē poterit possidere? **Si** em̄ puer infans quibus ditissimus natus: cū sit dñs oīm que iure sunt eius: nihil possidet mente sopita: quo tandem modo quisq̄ quisq̄ mente possidebat amissat? **Sed** de thesauris quid loquor: qz eis quilibet hoīm si talis optio p̄ponat: mauult carere q̄ mente: cum eos nemo p̄ponat: nemo comp̄et luminibus corp̄is: quibus nō vt aux̄ rarus quisq̄ homo: s; oīs homo possidet celum: p̄ lumina enī corp̄is quisq̄ possidet quicqd̄ libenter videt. **Quis** ergo si tenere vtrūq̄ nō possit: et alterutrū cogatur amittere: nō thesauros q̄ oculos malit: et tamen si ab eo simili p̄ditione queraf: vtrū oculos malit amittere an mentē: quis mente nō videat eum oculos malle q̄ mentē? **Mens** quippe sine oculis carnis humana est. **Oculi** autē carnis sine mente esse etiam carne cecū: q̄ beluam videntem? **Hec** dixi: vt etiā tardiores: quibus breuiter cōmouerēt a me: in quozū oculos vel aures he littere puenerint q̄ntum mens diligit seip̄faz etiam infirma et errans: male diligendo atz se